

ACZÉL GÉZA

(szino)líra

torzósztár

ÁSVÁNYVÍZ

mint a népdalban nálunk is kerekeskút csikorgott az udvarban amikor egy hófúvásos tavaszi hajnalon a világ végén a jegyzői lakásban megszülettem nem létező emlékeim persze később raktam össze mert idővel több ilyen furcsa alkotmány rázta láncait mögöttem a legkedvesebb közülük nagypapa ravasz hűtőszekrénné avanszált mélyen fúrt gödre volt mely a jéghideg víz mellett mint egy kis városszéli bolt ontotta a gyümölcsöket lábaskában a tegnapi maradékokat s a leendő pörköltbe való húsos csemegét aztán ahogy a világ lassan modernizálódott kezdett elfelejtődni ez az egész vizes történelem jobb helyeken a karos kutaké lett a figyelem melyek már kizárták a baleset veszélyét és a szenvedőnek se volt hová ugorjon nálam viszont örökre megalapozta a sportot mert unalmas szeles órákon a szél a csap alatti hordóban megköröztette a hulló leveleket és már készen is volt a verseny akár egy stadionban az akár vagy a szilvafa teker-e jobban a fodrozó víz színén most meg épp egy szálnalmas ásványvizes palack ácsorog az asztal peremén öblögetve a langyos műanyagot és laza kényelemmel utána nyúl egy fazon

ÁSZ

veress nagypapa kit még egykor életben találtam s leleményes huncut természetéért mindvégig csodáltam százhuszonhárom éves a mindig csöndes s beteges nagymama keltésztás ételeinek palacsintás és tarkedlis illata azóta is orromban lengedez aczél nagypapa évtizeddel születésem előtt mulatozva csúszott át a másvilágba s bár nagymamát az élet kissé távolabb sodorta árva emlékként számban maradt egy ritka pesztrálásakor vacsorája a zsenge zöldborsós leves vajás nokedlivel ő különben körülbelül százharminc évet ünnepel és a szűk családban nem is marad már más titkon élő egy év múltán lesz százéves évtizedek óta talán még porai között is remélő felejtethetetlen anyám hogy mindig együtt marad a történelem mocskos útjain összekuporgatott feltörhetetlen család élén a kissé gyámoltalan apa akinek túlzott becsületessége miatt sohasem adatott igazi diadala pedig már száznegy éves testvérem viszont lehetne hetvenhat ha nem öli meg vegyészként a mérég s bár mögöttem a drága utódok sora ott már más dimenzióban jár sz mint a kártyás ki durchmarsot mond és közben riadtan kap észbe hogy nincs is kezében az ász

ASZALT

susinka dűnnyögte kilencven évesen cegléd bácsi miközben két kecskebakon elfektetett egy kopott faajtót és amit kertjében ahogy mondta az isten adott ráhalmozta a kockára vágott kicsi gyümölcs szeleteket a körtét az almát a sárgabarackot a korai szilvát kérlelve a sugárzó napot hogy melegével hevítse át mert hétvégére várja a három ükunokát közben egy tágasabb kerttel odább a fazekas kovács bácsi ritmikusan plehet ütögetett itt futkározott valamikor a kisgyerek a későbbi bütyök aki a népstadionban százezer szurkoló előtt tízezren verte meg a világbajnok kucot és zatópeket no jó szerénységem tiltaná de hogy teljen valamit a vers megemlítem erről meg nagypapa köszmétebokrai között bámészzkodott egy napozónadrágos fiúcska ki évtizeddel később poézisre bukva kezdte el bütykölgetni szentimentális verseit és szinte már mindenkije meghalt mire fölért egy kis elfogadható lírai útra amely egyesek szerint nem is annyira bukta de hát aszalt arca mögött már vérenek cukra rontja le a megvillanó esélyeket s a gyermekkori idill nagyon távol hiába üzengetnek a tárgyak a másvilágról benne a susinka folklórrá nemesül